



Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

1.

У нелегкі часи кризи Санта-Клаусу довелося шукати собі іншої роботи.

Річ у тім, що він був сезонним працівником, бо працював лише під час різдвяних канікул. Робота, звичайно, напружена, клопітка й дуже важлива, зате решту часу можна лишатись неквапним череванем у черевиках (точніше, у капцях) — адже із січня до листопада Санта-Клаус мав канікули.

О, яке це солодке слово — канікули!

Бородань змалечку мріяв саме про таку роботу, яка залишатиме багато-пребагато вільного часу.

Та що ж він робив упродовж цілого року?

Ну, читав книги. Дивився телевизор. Грав у карти з друзями, вигулював оленів.

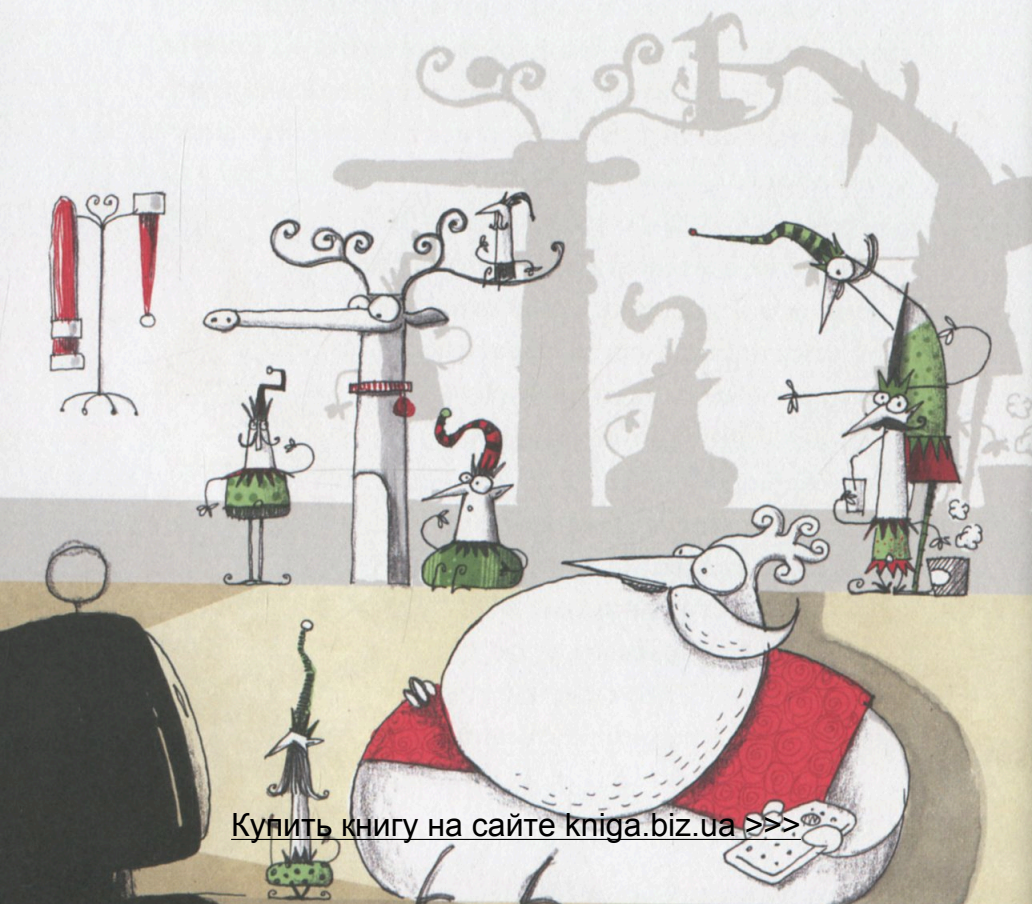
Щороку вирішував схуднути, записувався у спортзал, але так жодного разу туди й не сходив.



[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Як ви, мабуть, здогадуєтеся, він був неабияким ласуном. Тому геть не дивно, що й кухарем він був пречудовим.

А ще Санта-Клаус був досить величеньке ледащо. Він полюбляв спокійне життя, не мав дружини, дітей чи онуків. Якщо замислитися, це парадоксально, адже всі називали його дідом.



Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

2.

Настали інші часи.

Міжнародна пошта була в мінусі. Ні, це не значить, що там було холодно всередині: це значить, що в пошти не було грошей. Ба гірше: пошта залізла в борги, і три останні роки Санта-Клаус не отримував зарплатні за свою важливу роботу — доставку пакунків до помешкання адресатів.

Він навіть не міг піти на пенсію! Хоча років йому було вже гай-гай.

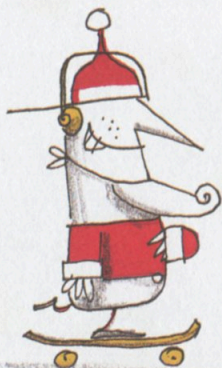
Але такі часи — криза. Саме тому Міжнародна пошта вирішила більше не наймати нових робітників.

А досі ж кожнісінького року безліч молодиків, які сподівалися стати Санта-Клаусами, вишиковувались у довжелезну чергу перед величною будівлею, намагаючись влаштуватися на роботу.





Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>



Насправді перед тими, хто хотів отримати цю роботу, ставилося не так і багато вимог. Треба було:

— мати довгу бороду

— важити пронайменше сто кілограмів

і найголовніша вимога, що відсіювала більшість претендентів на роботу Санти:

— бути Щедрим і Добрим.

Але справді Щедрим і справді Добрим. А не так, щоб на дрібку чи наполовинку.

Перші дві вимоги перевірялися вкрай легко. Досить було глянути на кандидата й поставити його на ваги. Із третьою вимогою все було складніше...

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)



Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

3.

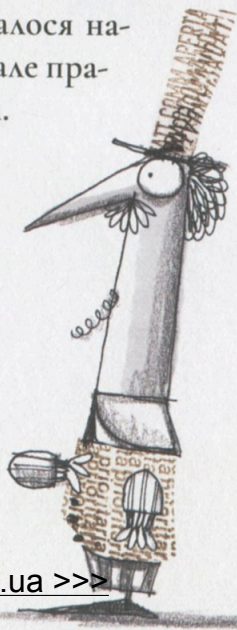
Насамперед слід зазначити, що ні Добрим, ні Щедрим не було само керівництво Міжнародної пошти.

Супердиректор наймав людей лише на тимчасову роботу. Комуś із працівників вдавалося навіть стати «помічником Санта-Клауса», але працювали вони тільки в ніч перед Різдом.

Тому щоразу — кожного Різдва! — Санта-Клаус отримував нових, геть недосвідчених помічників, які не розумілися в премудростях професії.

В які тільки халепи не втрапляли ці нетями!

Найчастіше вони плутали пакунки та адреси, викликаючи цілі моря сліз і безкінечні схлипування дітлахів.

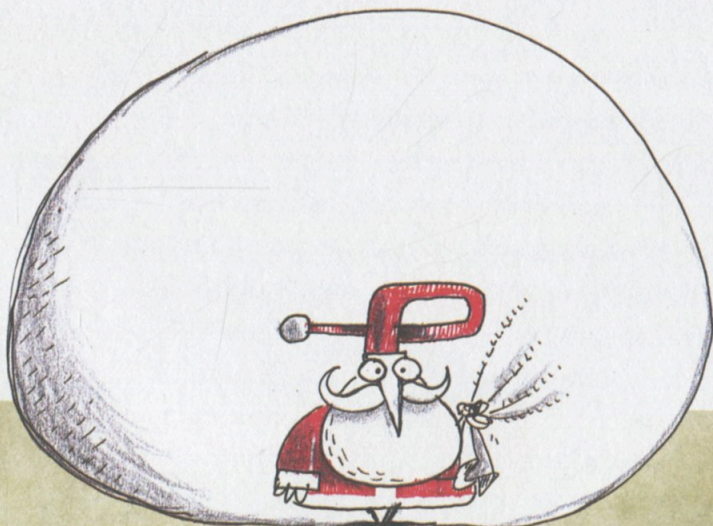


Крім того, всі новачки погано розумілися на польотах на оленях і так кепсько керували ними, що ті постійно застрягали в гілках дерев або ще гірше — в електричних дротах (а це вже вкрай небезпечно!).

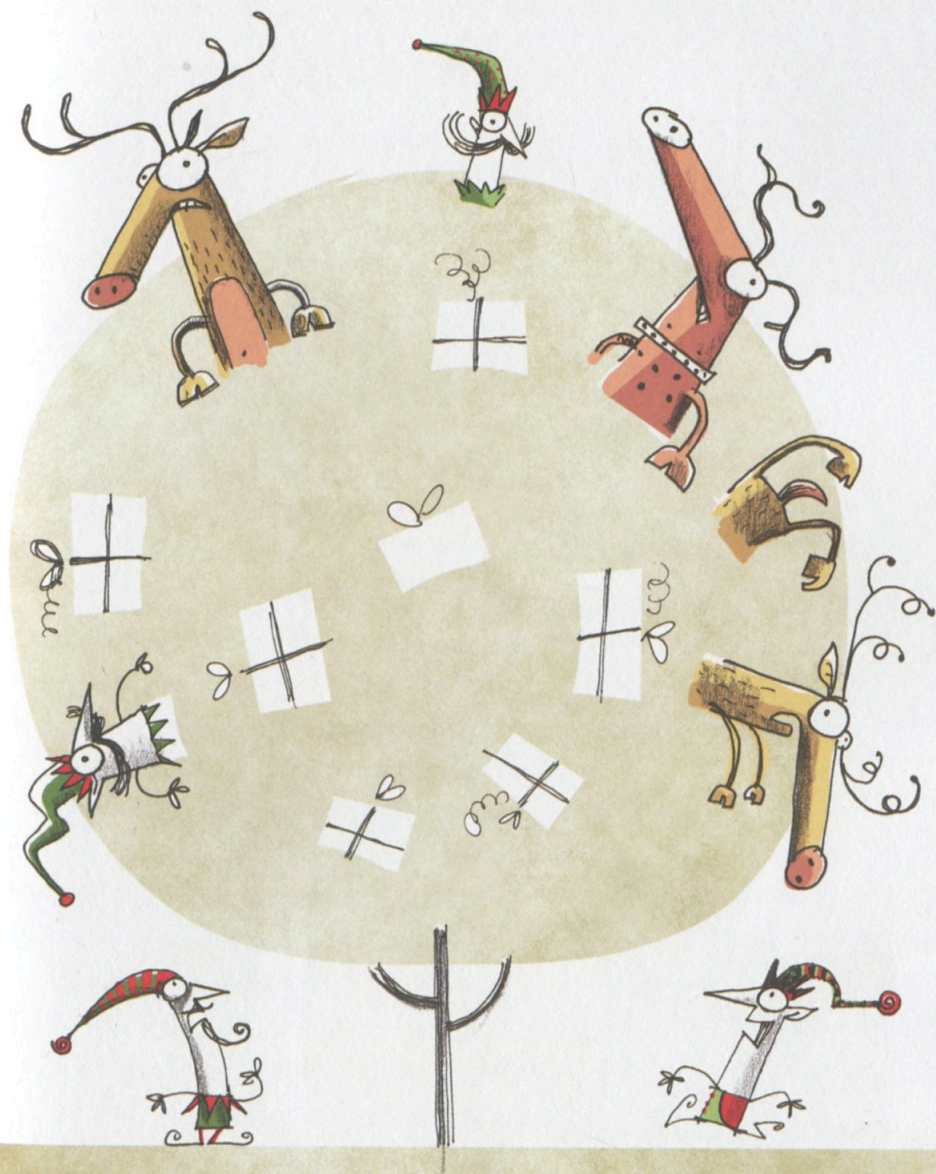
А бувало й так, що через раптовий віраж із саней вивалювалися геть-чисто всі подарунки. Два роки поспіль цей прикрий подарунковий град потрапляв у прямі ефіри всіх світових новин.

Отже, навіть маючи молодих помічників, Санта-Клаус мусив робити все сам-один.

У такі складні часи доводилося затягувати пасок. А це, як ви розумієте, Санті аж ніяк не подобалось.



[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)



Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>